

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 28. Agathonis Obitus. Leo II. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

Sæculum VII
A. C. 682.

§. XXVIII.

Agathonis Obitus. Leo II. Papa.

Legati Agathonis Papæ, Constantino-
poli versantes, ipsius nomine ab Im-
peratore Litteras obtainuerunt, quibus
aliquid de pecunia, pro Ordinatione Pa-
pæ dari solita, remittebat, ea tamen ad-
dita conditione, ut Papa Neo-electus
non prius ordinaretur, quam Decretum
Electio[n]is Constantinopolim pro more
antiquo fuisse delatum, & Imperator
consensisset. Haud diu post Concilium
Agatho Papa superstes fuit. Clero Ro-
ga † una dimissa, Ecclesiis Apostolorum,
& S. Mariæ ad Præsepe solidos bis mille
centum & quadraginta ad alenda lumi-
naria legavit. Una Ordinatione Pres-
byteros decem, Diaconos tres & per di-
versa loca Episcopos octodecim, crea-
vit; cumque Sedem tenuisset annos duos
Mart. Rom. & dimidium, obiit, ad S. Petrum deci-
10. Jan. mo Januarii, quo die Ecclesia eum inter
Sanctos colit, sepultus.

Anast. in Leo. S. Agathone defuncto electus est Leo,
Siculus, Pauli filius, vir Græcis & Latini-
nis litteris instructus, eloquens, in Sacris
Scripturis versatus, cantum Ecclesiasti-
cum callens, in aliis erudiendis diligen-
tissimus, paupertatis & pauperum aman-
tissimus. Ejus Ordinatio de more dila-
ta est, donec consensus Imperatoris af-
ferre.

ferretur, atque ad tempus Electionis Sæculum VII
S. Leonis pertinere creditur Formula, A. C. 682.
quæ Roma Constantinopolim mitteba-
tur. Interim Legati, qui Concilio in *Ap. Papebr.*
terfuerant, Romam mense Julio, anno *Cona Chr.*
682. Indictione decima pervenerunt, af. *p. 106.*
ferentes Epistolas Imperatoris, quibus *ep. Leo. to. 6.*
pensiones frumenti a Patrimonii Eccle- *Conc. p. 1113.*
siæ Romanæ ex Sicilia & Calabria exigi *Anast. in*
solitæ, & alia tributa, Ecclesiam enormi- *Jo. V.*
ter prementia, minuebantur. Hinc non
mirum, quod Romæ maximæ lætitiæ si-
gnis excepti fuerint. Acta quoque Con- *to. 6. Conc.*
cilii attulerunt, & duas ad ea confirmanda *p. 1100. 1105.*
Imperatoris Epistolas, unam Leoni Pa- *I. not. p. 1244*
pæ, alteram omnibus Synodis Sacræ Se-
di subjectis, id est, Episcopis Occiden-
tis, qui litteras ad Principem dederant,
scriptam. In Epistola ad Papam Impe-
rator de Epistola Agathonis loquitur in
hunc modum: *Epistolam ejus publice re-*
citari jussimus, eaque Sacris Scripturis,
Conciliis, & Patribus consentanea inven-
ta est; eandem itaque, non secus ac si
S. Petrus locutus fuisset, summo gaudio
recepimus. Solus Macarius Antiochenus,
quod ex Actis dispicies, eam recipere per-
tinaciter detrectavit. Is, & in errore
socii rogarunt nos, ut ad vos mitteren-
tur, quod concessimus; nam hominum i-
storum sortem Paterno tuo judicio com-
mitti-

Sæculum VII mittimus. In fine Papam rogat, ut sibi
A. C. 683. sine mora Legatum mittat.

Tandem cum Sacra Sedes decem mensibus vacasset, Leo Papa II. ordinatus est die Dominica, decima nona Octobris anno 682. a tribus Episcopis Andrei Ostiensi, Joanne Portuensi, qui in Concilio Legatus adfuerat, & Placentino Viternensi, quia in Sede Albanensi nullus tunc erat Episcopus. Anno sequente Constantinopolim misit Constantinum, Patrimonio S. Petri in una Regione prefectum, Subdiaconum, qui Concilio interfuerat, eique Epistolam ad Imperatorem, septimo Maji, Indictione undecima, anno 683. datam, deferendam tradidit.

S. Leonis II. *Hæc, accurate examinata, illis consentanea invenimus, quæ nobis Legati retulrant, & cognovimus, hoc sextum Concilium a Doctrina quinque Conciliorum priorum nec latum unguem discessisse. Gratissimum præterea nobis contigit, accipere Tuæ Pietatis Edictum, quod Concilii Definitioni coniunctum gladius est ad extirpandas Hæreses ex utraque parte acutissimus. Ideo Definitioni Sancti Concilii sexti consentimus, eandem S. Petri Auctoritate confirmamus, & sicut alia quinque Concilia recipimus. Novi Erroris Autores anathematizamus, scilicet, Theodorum Pharanitam, Cyrus ALEXAN-*

p. 1116.

p. 1117.

alexandrinum, Sergium, Pirrum, Paulum, Sæculum VII
 & Petrum Constantinopolitanos; Hono- A.C. 683.
 rium etiam, qui cum hanc Ecclesiam A-
 postolicam Doctrina Apostolorum illus-
 tra-
 re debuisset, proditione profana fidem pe-
 ne evertit. (*) Anathematizamus quo-
 que Macarium, olim Episcopum Antio-
 chenum, Stephanum ejus Discipulum, seu
 verius Magistrum, Polycronium Imposto-
 rem, & omnes ceteros his nibilo meliores.
 Omnem quidem conatum, bortatu tuo per
 Epistolam excitati, adbibuimus, ut veri-
 tatem eos edoceremus, & ad veram Fi-
 dem reduceremus; sed errantium contu-
 macia frangi non potuit.

Macarius aliquie in Concilio damna- *Anastasius Leo.*
 ti, & Romam relegati, ibi in diversa Mo-
 nasteria missi sunt. Duobus ex iis Papa
 suam reddidit Communionem, nempe
 Anastasio Presbytero, & Leontio Eccle-
 siæ Constantinopolitanæ Diacono, qui
 cum ceteris Romam migrare jussi fue-
 rant, et si eos Concilium non anathema-
 tizasset. Papa eos in Festo Epiphaniæ
 anno 683. postquam Fidei suæ Confes-
 sionem

(*) Cardinalis Baronius hanc Epistolam di-
 cit esse spuriam, qui legi potest ad annum 682. &
 83. Fleurius hic posuit vocem *Trahison* pro-
 ditio. Melius posuisset *Tradition* *Traditio*.

Sæculum VII sionem scriptam tradidissent, & Hæreti-
A. C. 683. cis Anathema dixissent, ad Communio-
nem recepit.

§. XXIX.

Concilium Toletanum Duodecimum.

Leo Papa accepta sexti Concilii Achi confestim transmisit ad Episcopos Hispaniæ, ubi ante annos duos mutati rerum facies fuerat. Cum Rex Wamba in gravem morbum incidisset, & mentis impotentiam; Archiepiscopus Toletanus de vita periclitantem Pœnitentia munivit, & Veste Monastica induit. Ille postea convalescens credidit, cucullum nunquam amplius sibi esse deponendum, &, abdicato Regno, Ervigium Regis Chindasuinti Propinquum Successorem pronunciavit. Hæc solemni ritu praesentibus Optimatibus, qui Abdicationi subscriperunt, Die Dominica decima quarta Octobris, Æra 718. id est, anno 680. acta sunt, & Dominica sequente Ervigiis Rex Visigothorum coronatus, qui Wambæ potionem veneno corruptam propinasse dicitur, ut sibi scelere Regnum pararet.

Prima Ervigii cura fuit, Toletum Sp nodum convocare, quæ duodecima hi betur. Adfuere Episcopi triginta quinque, præsidente Juliano Toletano cum tribus aliis Metropolitis, scilicet, Hispanensi, Braccarensi, & Emeritano. Abba tum

*Epist. 4. ad
Simpl. p.
1260.*

*Luc. Tul.
Lib. 3.*

*Chr. Reg.
Visig.*

*to. 6. Conc.
p. 1221.
Ibid. Pa.
p. 9.*